

Englænderpokalen

Beretning om et 14 dages krydstogt på Limfjorden, sommeren 1979 i folkebåden "Svik" FD 439 af Hjarbæk. Besætning:

Ulla 5 år, Henrik 8 år, Jørgen og Lisbet Kofoed.

Efter det sædvanlige nap med at klare op i hus og have til ferie, samt pakning af diverse grej og proviant, kom vi da ombord om lørdagen, d. 7. juli og stuede alt i båden efter frokost. Men en vældig tordenbyge med regn skulle lige overstås. I ventetiden slappede vi af over en kop feriekaffe. I år har vi noget nyt med, noget, som vi ofte har snakket om at lave: et solsejl. Vi syede det af resten af min helsingørjulle "Vuskaš" gamle bomuldssejl, efter at 3/4 af det (topstykket) var anvendt til vores hjemme-tømrede isbåd. Jørgen slog messingringe rundt i kanten. Nu skulle det være slut med sol stegte madder med flydende smør på ●●● (Hvem kunne forestille sig, at sommeren skulle blive en med stenhårdt smør og at solsejlet kun kom til at tjene som læsejl?)

Klokken halv to i nat var jeg færdig med at omdanne en bane af bådens blå vinterpressening, der flængede i en storm, til et beskyttende etui for skibsklaveret, lukket med klap og snore lukning om et par sjækler, der havde tabt stængerne, helt igennem genbrug. Meget kan laves af lidt "maritimt affald". Kl. 16.30 letter vi for en let vestenvind og når slusen ved Virksund 1 1/2 time efter. Vi glæder os til at komme væk fra fluerne og det algefylde ferskvand i Hjarbæk Fjord. Ved slusen lå "Ida II", der benyttes som biologskib, og det lagde vi til udenpå, medens det regnede. Vi vil afvente opklaring til den videre tur. Her er skønt, med uhæmmet udsigt over fjorden med bundgarn og siv kransede bredder.

Stik imod meteorologernes løfter om varmt og tørt vejr åbenbarede søndagen sig med gråvejr og kuling, og det fristede ikke til Lovns. I stedet gik vi ud på næsset ved Virksund for at nyde læ og udsigt. Badebolde stod til søs, og windsurfere kæntrede af træthed. Pludselig var en robåd i drift over sundet med en mand med én åre. Han råbte noget til en forbigående LM'er, som straks sejlede for motor tilbage. Først da så vi en sort prik i vandet, der snart blev et menneske, som med en åre i hånden kravlede op af badelejderen. Han var heldig at blive reddet hurtigt, for vandet er lo m dybt og meget koldt. Jollen kom derefter på slæb tilbage til Virksundstranden, hvor de viste sig helt uvant med at ro i takt. Det er ikke sært at roture i kuling og uden vest kan ende som en tragedie. Vi så, at "Svik" lå hårdt ved broens vindside, så vi startede motoren, satte broflaget, gik gennem slusen og lagde til i læ af Sundstrup fiskerihavns mole. Så fik vi da sejlet lidt i dag, konstaterede Jørgen. Her i læ fik han den gode ide at afprøve solsejlet, som straks blev omdøbt til "læsejl". Efter at have smovset i jordbær af egen avl gik vi en strandtur i den "danske sommer" – blå af kulde og tænderklaprende vendte vi om og drømte om vore lange underbukser, som lå derhjemme. Den tur fik os dog til at anskaffe termotøj, det er skønt.

Om mandagen var kulingen løjet af, det var gråt og vestlig vind styrke 3 (B). Vi lettede kl. B og observerede ca. 100 m fra Trangmanden-kost, de nyudlagte sømærker, som iflg. opslag på slusen skulle være midlertidigt deponeret der. Efter et enkelt kryds holdt vi senere Hvalpsund op, og solen er tilmed kommet frem! Ud for sommerhusene afsender børnene flaskepost. Store kryds igennem Risgårde Bredning i styrke 4. Henrik, der går i I. klasse, får lov at notere i logbogen: kl. 12. Junget. Syr rift i sejlet. Vi overvejede derefter at gå til Fur, men da vinden var god stabil, og den lovede kuling syntes at udeblive, fortsatte vi igennem Fursund 13.30 med 6 krydsben og fik derefter en frisk rumskødssejlads videre under Sallingsundbroen (15.30). En time senere anløb vi Sillerslev Havn. Børnene glædede sig til en stor is efter 8 1/2 times sejltur! Der var ikke mange gæstesejlere - og derfor meget fredeligt. Vi så i retning af Jegindø en meget stor, flot tomaster med to gaffelsejl og tre forsejl. En skivesejler mente, at det var "Bonavista", der sejler med skoleelever fra Kbh., med start fra Skive ud til Thyborøn og på Limfjordstogt. Den gule stribe ved lønningen, dækshus og styrhus agter skulle være bevis på identiteten. Vi gik en kold aftentur og løb om kap for at holde varmen.

Vi forhalede, da en fiskerkutter skulle ud kl. 01 i nat, uden om alle bådene om i læ af en spunsmole, hvor vi endda lå med spring, selvom hækken ragede 2 m ud. (Altid plads til en Folkebåd!)

Efter natlig kuling kommer en kølig, dag, hvor alle er blæst inde. Kun et par stykker kom, hvoraf den ene måtte slæbes. Vi fiskede hele formiddagen (ingenting) og søgte meget forblæst ned i båden til frokost, om eftermiddagen en dejlig tur om i læ af klinerne. Pludselig var kl. 17. Jeg af sted til fiskeudsalg ved auktionshallen og begyndte den lange travetur til købmanden i Sillerslev ca. 3 km. En folkevogn standsede op, og en garvet lokal fisker stak hovedet ud: "Ska do til æ købmand?" I løbet af kort tid og rekordtid var jeg tilbage, takket være morsingboernes store venlighed.

Onsdagen blev vi og nød Sillerslev. Henrik blev sluppet løs i jollen uden line og lærte at ro sammen med en fiskerdreng. Ulla har også roet. Vi soltørrer alle de fugtige hynder og tæpper, som var begyndt at jordslå. - En overliggerdag er rar for børnene. Jeg tog en svømmetur i havnen, for en sikkerheds skyld med vest, men kulden hindrede nærmest vejrtrækningen, så trods stædige fortsætter om "sommerbadning" blev det ved dette ene! Så hellere lave bål på stranden og bage snobrød, fiskerdrengen var begejstret. Bedst som vi snitter pinde til optænding smutter dennes kniv lige ind i tommelen, dybt. Det krævede lægehjælp, og skyndte IDS til båden, hvor Jørgen lagde et sterilt kompres og forbindelse på. Uffe som drengen hed, kørte med sin far 7 km til læge. Senere fortalte faderen, at denne syede tre sting, og at hun heldigvis konstaterede, at fingerens sener ikke havde taget skade. Han fik kniven og brødene med hjem til patienten. En sort sky truede med regn, så Jørgen skyndte sig at skrue beslagene til cockpit-teltet fast på karmene, mens jeg bagte æbleskiver. Vi nød udsigten til hele fire træbåde på striben: En husky, folkebåd FD 422, sort spids. "Mikki" og en hvid do.

Torsdag d. 12. tog børnene afsked med deres legekammerater, og vi med det dejlige Sillerslev og sejlede kl. 12 vestpå. Vinden var kun 2 af vest-sydvest, og Jørgen spår søndenvind, da riggen er fuld af "flyvende sommer" - edderkoppespind. Efter et par krydsben til Jegindø og et mod Venø, gav Jørgen sig til at dørg, - jeg overdriver ikke besætningens reaktion, da pilken kom op med en reje, tre slagestjerner og en søstjerne. Vi vred os af grin! Godt klaret med den reje! Jegind Tap-kosten passeret kl. 14. Der kom opfriskende vind imod før Oddesund, så vi vil et smut til en helt ny havn for os alle, Struer, som anløbes 15.30. Fandt en dejlig ledig pæleplads med udsigt til værftet, der har en stor ramponeret, sort skonnert "Marilyn" af Los Angeles til reparation. Og til Sarpsborg-pigen.

I solnedgangen så vi med forundring projektet til en kæmpehavn med 2000 pladser, seks stikbroer og store læmoler stødende op til den nuværende lystbådemole ved klubhuset. Turen til industrihavnen belønnede os med den oplevelse, at se en pragtfuld sort tomaster, en ombygge t fiskeskonnert, anløbe med bovspryd, tre forsejl og rævehaler som silhuet imod himmelen, kort sagt, atmosfære! Den kom fra bornholmtur og var på vej hjem til Hvide Sande. "Mary" var navnet - ligesom Rasmus Klump's skiv.

Fredag d. 13. fik vi minsandten brug for solsejlet ved morgenmaden, for solen var stikkende varm. Vinden var stadig nord til vest og svag. Jørgen ringede til Viborg besked om den påtænkte tur til enten Lemvig eller Agger. Afsejling kl.12. Oddesundbroen passeret kl. 14.30, og vinden bliver senere for spids til Agger, hvorefter vi krydser lidt og falder ind i Lem Vig og anløber fiskerihavnen kl. 17.30. Havgus gjorde det køligt. Vi observerede en drivende træetønde med knækket kost før indsejlingen til renden, som var farlig at ramme, og som en grov pejling lå den i linjen. Nr. Nissum kirke over et med grøn silo. Den oplysning blev havnefogeden glad for, træbøjer fandtes kun ved Agger, og må være drevet derfra. De ville undersøge sagen. I øvrigt lagde vi til uden på L 24 "Ane Knak", en lyseblå fiskeskutter, som tilhører vor familie i Lemvig. På grund af sygdom havde de ikke sejlet i 10 dage.

Lørdag og søndag gik med familiebesøg, museumsbesøg og bustur til Vesterhavet. Vi så det bjergede skib, "Rigitze Thol-' strup" lidt bulet ligge i Thyborøn. Det var kuling og skum og sand alle vegne - også i maden, man finder hajæg og søger rav og ser kuttere forsvinde helt i de farlige søer, farverne det hele er så herligt, at det ikke kan beskrives, men må opleves.

Om mandagen, d. 16. juli afsluttede vi studierne i det interessante museum og travede ud til marinaen for at bade i svømmehallen, som er fin-fin! Da vi kom tilbage skulle vi forhale hen på "Theodora", en 'sød ældre dame på 62 år, tidligere Thyborønkutter.

Tirsdag løjede vinden endelig til 4, og vi lettede fyldt med dejlige oplevelser. 10.30. Passerede vi Oddesundbroen uden at vente på tog og havde Jegindø Tap-kost tværs 13.30. Skærer op til Vildsund, da vejret er fint og anløb kl. 18 efter 7 1/2 times tur. Traditionen tro lagde vi til i Vestvildsund ved skibsværftet, hvor vor østriske ven, fiskeren og smeden Krishan er ved at ombygge en fiskeskutter "Martha". Næppe lød ungerne hyl efter ham - Ulla er lige så god som fløjtetønden Viktoria, før Krishans sortskæggede hoved og sølvfiske-smykkede øre dukkede grinende op over på "Martha", og den sorte schiiffer, Freaky, nikkede genkendende til vor invasion fra søsiden. Vi spiste mad sammen i "Martha's" utraditionelle klunkestue med pedalorgel og kulkomfur.

Onsdag d. 18. efter natteregn var det mild, svag vestenvind, men det betød intet, for vi skulle besøge gamle venner i nærheden.

Torsdag tog vi Krishan "på sengen" til en forandring, for vi havde hørt kulingsvarsler igen, og efter en hastig afsked med ham og Freaky lettede vi i hast, mens børnene sov. Der var fut i fejemøget - det er sidste feriedag, fordi vi skal hjem og pakke til et høj skoleophold (sangstævne) med telt og hele udstyret. Efter mange trut åbnede Vildsundbroen sig omsider kl. 7.45. Vinden friskede støt på Thisted Bredning til 5, men vi førte fulde sejle, da vinden var agten for tværs. Ud for Hanklit spilede vi fokken. Det gav fart. Vinden kom i byger, som fulgtes af opklaring og sol. I Amtoft Bugt stagvending og kurs ned imellem grundene, Langegrund og Blinde Røn. Imidlertid turde vi ikke fortsætte i det hårde vejr, ændrede så kurs før Blinde Røn og gik mere sikker kurs øst om den. Der var grov sø. En forkert sø væltede ind over hækken. En anden væltede ned over logbogen, da Jørgen havde rorstørn, men vinden er stadig

god nok til at bære fuldt storsejl på grund af halvindssejladsen. (Vi har ellers rebeapparat og lyre på bommen). I lige linje fortsættes det vilde ridt ned i læ af Salling, Junget, med smult vand. Efter 5 1/2 time passeres kosten i Lovns. Der bjærges storsejlet, da vinden efterhånden er i overkanten af, hvad der er sundt for riggen på en folkebåd. Trykket gik af på lænseturen over Lovns, men farten var enorm blot for fok. I slusen fortalte slusemesteren, at denne kuling gav 48 cm vandstandsfor­skel imellem Hjarbæk Fjord og Virksund, - så han slap lige en masse vand neden ud af sluseportene, sagde han.

I Hjarbæk havn var vindtrykket så stort, at vi ikke vovede at brase ind på vor egen plads med riggens "opskud", i stedet løb vi i læ af tværbroen ind på en midlertidig plads - kl. 15.30. Så var der skafning, tørring af olietøj og veste og store is til alle. Der blev ringet besked til Vildsund og til Viborg, og så opdagede vi, at hele turen fra Vildsund til Hjarbæk kun havde taget 7 timer og et kvarter.

Lisbet og Jørgen Kofoed, Viborg Sejlklub.